

3. Herom er oftere opstaaet Tvivl, og derfor er det fundet rigtigst udtrykkelig at udtale Reglen, og en saadan forekommer ogsaa i mange fremmede Militairlove. Selv om den nærmeste Tanke med Undvigelse fra Arrest er at undgaae Straffen, vil dette dog ikke kunne opnaaes uden netop ved Rømning. Vilde Straffen derimod medføre Afgang fra Krigsmagten, kan der ikke med Undvigelsen være forbunden nogen Tanke om at unddrage sig Militairtjeneste.

Til § 83.

At en lignende Formodning ikke er opstillet imod Officerer, er grundet deri, at Officerstillingen er en Fordeel, og at der ordentligvis ikke negtes en Officer Afsted efter Ansøgning. Det kan derfor ikke formodes, at de ved Rømning ville søge at komme ud af Krigstjenesten.

2. Gives der Underretning om Forsald, da opstaaer ingen Formodning; gives der ingen saadan Underretning, fremkommer der vel Formodning, men denne kan svækkes blandt Andet ogsaa derved, at der var en Hindring for at meddele en sliq. Underretning.

3. Lade de sig forsættlig agterubsejle, ere de skyldige i Rømning, men blive de agterubsejlede, uden at det endnu er oplyst, hvorvidt det er skeet med deres Villie, er der kun Formodning om Rømning.

I det Tilfælde, som nævnes i det følgende Stykke, skal der efter flere fremmede Love være Formodning ikke alene om Rømning, men endog om Overgang til Fjenden; en saadan lovbestemt Formodning synes dog at være for streng, da den Paagjældende kan have ventet at undslippe gjennem den fjendtlige Linie.

Til §§ 84 og 85.

De foreslaaede Straffe ere mildere end de nugjældende, jfr. Kr. Art. Br. af 9de Marts 1683 § 61 (Parolbef. af 22de Marts 1808), Frd. af 16de Novbr. 1763. De staae vel i noget Misforhold til den almindelige Straffelovs § 77, men ere dog uden Tvivl tilstrækkelige; da Rømning som oftest skeer af Letsindeghed eller anden Grund, der navnlig første

Gang ikke opfordrer til stor Strengthed, og derhos de fleste Rømningsmænd forblive i Riget og i Almindelighed igjen paagribes. Større Straf end efter § 85 andet Stykke kan blive at anvende efter §§ 75 og 172.

Til § 86.

For at forhindre Tvivl er denne Bestemmelse hensigtsvarende.

Til § 87.

Om den, der gaaer over til Fjenden, end ikke tager Tjeneste hos denne, vil han dog ikke undlade at give alle de Oplysninger om vor Krigsmagt, som han er i Stand til at meddele, og kan derfor ikke belægges med mindre Straf end den i § 65 bestemte.

Til § 88.

Da intet Antal nævnes, er det tilstrækkeligt, at 2 Personer rømme efter indbyrdes Aftale. Dette gjælder ogsaa efter flere fremmede Love, medens andre fordre 3 Personer til et Rømningscomplot. Selve Rømningen behøver ikke at skee i Forening.

Til § 90.

Bestemmelsen i første Punktum er naturlig, men dog mildere end Reglen i Infanterireglementet, 3. Deel, S. 14 § 32, S. 497 § 1, at den, som tjener paa Capitulation, skal, naar han rømmer, udtjene denne paany. Det bør staae Krigsministeret frit for at hjemsende Rømningsmanden, naar hans fortsatte Tjeneste vilde være til Skade eller Besvær (jfr. § 36).

Til § 91.

De nævnte Omstændigheder pleie ogsaa efter fremmede Love at bevirke Skjærpelse, men ikke altid paa samme Maade.

Til § 92.

Efter Frd. af 16de Novbr. 1763 kan den, som frivillig fremstiller sig, under visse Omstændigheder endog ganske fritages for Straf, men dertil er neppe tilstrækkelig Grund, undtagen naar under overordentlige Omstændigheder Amnesti for Rømningsmænd udstedes.